

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Peccatoris malè in templum intrantis, & benè exeuntis conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

374 Cap. XXXII. Pauli Simplicis visio, & peccatoris utilis manifestatio,
 effabilem Dei bonitatem & misericordiam! ô immensas Dei omnipoten-
 tis miserationes! Stetit isthæc inusitata vociferatio totam excen-
 tum multitudinem, quæ & Paulum sæpiùs eadem clamantem atq[ue]
 in templum currentem è vestigio est secuta, viro quoque illo, quid
 circa se factum esset nesciente, cum turba in templum regresso.
 Confertum erat iam templum, cum Paulus, supremo altaris gra-
 du conscenso, in hunc modum, voce contentissima, cœpit pro-
 cerniari. *Venite, & videte opera Domini, quàm mirabilia & terribilia
 sint; Venite, & videte illum, qui vult omnes homines saluos fieri, &
 venire ad agnitionem veritatis. Venite, adoremus, & procidamus an-
 te Deum, & dicamus, quoniam potens est peccata remittere.* Ad hoc
 exordium facta est ingens attentio, & compressio populi, dum
 voluit quisque proximus esse dicenti. Quiete silentioque dato,
 ordine recensuit, quid ingredientibus & egredientibus illis in do-
 mum sacram, sibi Deus reuelârit. His narratis, digito virum de-
 signavit, cuius tam admirandam mutationem vidisset, obtesta-
 tusque illum est vt, ad Dei gloriam, & totius populi utilitatem,
 causam tantæ mutationis manifestaret.

Pfal. 45. 9.
 Pfal. 138. 14.
 Pfal. 65. 3.
 Pfal. 94.

VIII.

Pfal. 37. 6.

Hic ille partim oratione Pauli, partim interno Spiritus im-
 pulsus incensus & commotus, attonitis omnibus, hæc palam rece-
 ssit: *Peccator ego sum, heu miserrimus ego sum peccator! Nec pec-
 cator tantùm, sed diu, prò dolor, in peccatis hæsî. Pntruerunt & cor-
 rupta sunt cicatrices mee, a facie insipientia mea. In luxuria vixi, de
 impuris rebus audire, musica fuit mea; de spurcitijs loqui hymni mei;
 seduci & seducere, mihi perinde fuit; & quid multis aures vestras con-
 taminabo? quasi equus ad omnes feminas adhinnebam, neque secus ad
 templum ipsum festinaui, ac si frano ductus ab insidente calcaribus tra-
 gerer. Neque mens mea fuit, in templo orare, more ceterorum: sed
 illuc properaui, non secus ac ad locum chorearum, vt puellarum & ve-
 liquarum feminarum formas & vultus contemplerer. Hinc non, qui
 mihi debebantur, prima subsellia, sed media, vel odea, vel etiam postre-
 ma occupavi, unde scilicet prospectum, ad muliebrem sexum è regione
 stantem, habiturum me commodiorem arbitrabar. Et talis quidem
 fui etiam hodie, quando hoc templum subini. Sed, ô Dei infinitam bo-
 nitatem! talis è templo non exiui. Qui enim fulmine, & morte, &
 igne aeterno dignus eram, ecce audini cantari verba Isaie Propheta, im-*

Isa. l. 16.

mò ipſus Dei: Lauamini, mundi eſtote, auferre malum cogitationum veſtrarum ab oculis meis: quieſcite agere peruerſe, diſcite bene facere: quarite iudicium; ſubuenite oppreſſo, iudicate pupillo; defendite viduam. Et venite, & arguite me, dicit Dominus: ſi fuerint peccata veſtra vt coccinum, quaſi nix dealbabitur &c. Hac voce ego impuriſſimus mortalium ita percuſſus ſum, vt magno cum animi mei dolore, ac poenitentia, in conſcientia mea, ad Deum clamauerim: Tu es Deus, qui in terram veniſti ad liberandos peccatores; & qui hoc quoq;, quod nunc lectum eſt, per Prophetam tuum promiſiſti; imple igitur hoc opere in me gratia tua, indigniſſimo peccatore. Ex hoc enim temporis momento promitto voueoq; tibi, me mala illa non ampliùs patraturum, quibus ex animi mei ſententia renunſto, tibi mundo corde & corpore ſeruiturus; Hoc igitur die atque hac hora, ò mi Deus, ſuſcipe petitionem precesq; meas. Tali animo propoſitoq; vita mea emendanda è templo exiui. Hæc vbi dixit, ab omni vndique populo ad Deum eſt, vnanimi magna que voce, conclamatura: O Deus, quam magnificata ſunt opera tua! omnia in bonitate feciſti, miſericordia tua plena eſt terra.

Psal 31. 6.

IX.

Vtinam & nos omnes, qui ad orandum conuenimus, ſic poſſemus exclamare! Non dubito enim, ſi Paulus ſimplex hic eſſet, eum viſurum alios quidem ardentis & lucentes, & lætum Angelum ſecum habentes; alios autem vndique contaminatos, quos plures dæmones catenis vinctos trahunt, & ducunt quocumque volunt: qui ſi Spiritum S. ipſum contriſtant, cur lætu Angelum ſuum non afficiant à ſe longè remotum? Quibus hos non lachrymis proſequi par eſt, cum S. Paulo Simplicio? cum & ipſi ſint calamitoſi, & illorum peccata in Eccleſiam excitent tot calamitates? Quas cum deberent tollere, ſolent multiplicare. Quid enim hi precibus ſuis impetrent? Bias Philoſophus videns impium, in ſua nauis, inter maris procellas orantem, iuſſit eum ceſſare; ne ſi Iupiter audiret, illum inibi eſſe, ſæuiorem immitteret tempeſtatem. Quid, ò impure, tu tua te oratione ſperas à Deo impetraturum? qui cum oras, illa linguâ yteris, quâ paulò priùs abominanda es locutus; quâ Deum blaſphemaviſti? quâ fratris tui animam occidiſti? illud os aperis, quo heri oſculatus es meretricem? Illas manus ad cælum tendis, quibus contra Deum, contra honeſtatem, contra naturam, contra te ipſum peccaſti? Sanctus eſt Deus, ſanctus

ctis